

عنوان مقاله:

نامه های عاشقانه در مشهورترین منظومه های غنایی ادب فارسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 6، شماره 18 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سمانه جعفری - استادیار دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نامه نگاری به زعم بسیاری از بزرگان زبان و ادبیات فارسی یک نوع ادبی مستقل است که به سبب پیشینه درازدامن در ادبیات فارسی از اهمیت بسیاری برخوردار است. علاوه بر مجموعه نامه های سیاسی، دیوانی و اخوانیات با ارزش های ادبی و تاریخی، در بسیاری از داستان های عاشقانه ادب فارسی نیز به سبب دوری عاشق و معشوق، نامه هایی با مضامین غنایی وجود دارد. در این مقاله شانزده اثر مشهور ادب غنایی مورد بررسی قرار گرفته و نامه های عاشقانه موجود در آن ها از نظر ساختار کلی، نحوه شروع و ختم نامه، موضوع های مطرح شده در متن نامه، کاتبان، پیک ها و برخی موارد دیگر مقایسه و تحلیل شده است. با این مقایسه علاوه بر تبیین نقش نامه نگاری در این منظومه ها، به میزان توجه شعرای مختلف به این امر و به تبع آن تاثیر و اثرهای شعرا از یکدیگر نیز اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، منظومه عاشقانه، فن نامه نگاری، نامه عاشقانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279538>

